

vil det af de ovenfor anførte grunde næppe kunne undgås, at der vil være tilfælde, hvor dette ikke kan lade sig gøre.

Statsamtterne vil dog som en yderligere sikring af patientrådgivernes deltagelse fremover allerede i opslaget om patientrådgiverhvervet gøre opmærksom på, hvornår nævnets møder finder sted og herunder oplyse om det korte varsel, som man ofte må indrette sig efter.

Det var den generelle opfattelse på statsamt-mændenes møde, at det af hensyn til at sikre en så bredt kvalificeret bistand som muligt næppe vil være ønskeligt med en praksis, hvorefter man udelukkende rekrutterer patientrådgivere blandt ansøgere, der ikke er tilknyttet arbejdsmarkedet.

Statsamt-mændene vil endelig i de helt særlige undtagelsestilfælde, hvor en patientrådgiver ikke eller kun yderst sjældent deltager i nævnets møder, indskærpe forpligtelsen over for vedkommende og meddele, at man ved fortsat fravær fra møderne vil bringe ansættelsen til ophør.

Foreningen af Statsamt-mænd vil fremover løbende følge udviklingen på området.«

4.2 Møde med Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark

På baggrund af Foreningen af Statsamt-mænds udtalelser skrev Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark til tilsynet, og tilsynet holdt møde med foreningen den 24. januar 2001, hvor bl.a. følgende emner blev drøftet: Patientrådgiveres manglende fremmøde i patientklagenævnene og i retten, dementes indlæggelse i henhold til psykiatriloven, regler omkring bæltefikseringer og politiets medvirken ved bæltefikseringer.

Vedrørende spørgsmålet om patientrådgiveres manglende fremmøde fremgår det bl.a. af referatet, at foreningen mente, »at problemerne i forbindelse med det manglende fremmøde skyldes, at der ikke længere bliver holdt 2 møder om ugen, som i starten, men kun 1. Møderne bliver ofte indkaldt aftenen før. Foreningen mente, at det var hensynet til personalet på afdelingerne, der havde gjort, at der nu kun var 1 møde om ugen.

Der var endvidere stor forskel i fleksibiliteten hos nævnene. Københavns Amt holder fast møde kl. 9.30, som ikke kunne flyttes en halv eller hel time frem. Københavns Kommune tager

flere hensyn. På Fyn er der en fast mødetid for hvert sygehus og hvis patientrådgiveren ikke kan møde op, opfordres vedkommende nærmest til at tage sin afsked.

Foreningen havde skrevet et brev til amterne, hvori foreningen opfordrede til lokale forhandlinger med foreningen om, hvordan man bedst kunne planlægge møderne i de respektive amter. For det var ikke muligt med en fælles planlægning for hele landet.

Vedrørende spørgsmålet om indlæggelse af demente i henhold til psykiatriloven oplyste foreningen, »at over hele landet indlægges flere og flere demente patienter på psykiatriske afdelinger, det giver problemer i forhold til såvel demente og de andre patienter på afdelingerne. Der var særlige problemer på de lukkede afdelinger.«

Vedrørende problemstillinger omkring brugen af bæltefikseringer havde foreningen »et eksempel på en sag, hvor en patient var endt i retten i en sag om vold mod plejepersonale i forbindelse med en bæltefiksering. Det viste sig, at der kun havde været to personaler til bæltefikseringen – de to, som patienten var blevet tiltalt for at have slået.« Foreningen havde endvidere flere gange oplevet, at politiet medvirker ved bæltefikseringer, og ønskede på denne baggrund en klarlægning af reglerne og en diskussion omkring politiets medvirken/grænse i disse situationer. Foreningen mente, at politiets medvirken stoppede ved døren til afdelingen. De havde eksempler på sager, hvor politiet hjalp med en bæltefiksering i forbindelse med frivillige indlæggelser.

4.3 Samråd med sundhedsministeren

På baggrund af henvendelsen fra Foreningen af Statsamt-mænd og mødet med Landsforeningen af Patientrådgivere og Bistandsværger i Danmark indkaldte tilsynet sundhedsministeren i samråd den 1. marts 2001, hvor ministeren blev bedt om at redegøre for baggrunden for forskellen på landsplan på patientrådgivernes fremmøde ved de lokale psykiatriske patientklagenævns møder.

Tilsynet fik efterfølgende fremsendt ministers talepapir til samrådet, hvoraf bl.a. fremgår, at »Sundhedsministeriet i lighed med Foreningen af Statsamt-mænd nøje vil følge udviklingen i de kommende år. Som sagt tyder noget på, at fremmødeprocenterne flere steder er ved at blive bedre. Men det er selvfølgelig vigtigt, at vi føl-